

Derefter foretoges den følgende Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn m. v. (Lovudkastet findes i Anh. A. Sp. 1185 fg.)

Bloug: Jeg skal med Glæde erkjende, at den høitærede Justitsminister ved Forelægningen af dette Lovudkast har søgt at komme de Ønster imøde, som ere yttrede deels af det andet Thing i den ifjor afgivne Betænkning, og deels af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, men jeg troer dog, at der er et af disse Ønster, som Ministeren ikke i tilstrækkelig Grad har imødeføkket. Folkethinget fandt nemlig, at Loven burde indeholde Grundtrækkene af Kjøbenhavns Politioordning, og den ærede Minister har nu meent, at de i Lovudkastet indeholdte Grundtræk vilde i saa Henseende være tilstrækkelige, og at de mere detaljerede Forstrifter ikke skulde findes i Loven, men indeholdes i Regulativer og Instruxer. Deri kan jeg imidlertid ikke være enig med den ærede Minister. Jeg troer nemlig, at de Grundtræk, der indeholdes i Loven, bør være noget tydeligere og udførligere . . .

Formanden: Jeg skulde næsten troe, at den ærede Landsthingsmand har taget feil i, hvilken Sag der er under Behandling, nemlig Lovudkastet om Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn.

Bloug: Om Forlæbelse, Sagerne ere altsaa ombyttede fra Dagsordenen for igaar.

Formanden: Nei.

Bloug: Ja, saa beider jeg om Forlæbelse, jeg har da taget feil.

Brock: Ogsaa jeg glæder mig ved at kunne begynde mit Foredrag med en Tak til den høitærede Justitsminister for den Naade, hvorpaa det foreliggende Lovforslag nu er kommet til os. Det høie Thing vil nemlig vide, at det i visse Maader er en Gjenganger. Da

det forrige Gang forelaa Landstthinget, naaede det kun til anden Behandling og nægtedes Overgang til tredje. Nu kommer Udkastet atter til os, omtrent med samme Titel, men et Blik paa det vil snart overbevise os om, at det i meget Væsentligt er blevet forandret, og jeg skal med Glæde erkjende, at det er kommet til os i en ny, fylldigere og bedre Skikkelse, saa at det nu vistnok gjør Krav paa omhyggelig Overveielse. Men idet jeg erkjender dette, maa det ogsaa være mig tilladt at sige til min Tak til den høitærede Justitsminister en Anerkjendelse af, at han har taget saa væsentligt Hensyn til de Bemærkninger og Betragtninger, som Landstthinget gjorde gjældende ifjor. Dette fremgaaer af hele Lovudkastet, hvad enten man lader Blikket hvile paa Organisationen af Politiretterne eller paa den Behandling, som Sagerne skulle undergives, eller paa Domstolenes Omraade, Spørgsmaalet om, hvilke Sager der komme til at henhøre til de nye Politiretter, dog gjælder det mindst om det sidstnævnte Punkt.

Det høie Thing vil erindre, hvorledes Lovudkastet forrige Gang fastsatte, at Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn for Fremtiden skulde bestaae af en Justitiarius og otte andre Tilforordnede, og at af disse otte Tilforordnede ikkun een vilde have at beklæde en særlig Afdeling for private Politifager. Det blev her i Salen med officielle Dplysninger godtgjort, at Antallet af Assessorerne maatte forøges. I denne Henseende er Lovudkastet blevet forandret — der vil i Fremtiden for Kriminal- og Politiretten være Haab om at erholde ni Tilforordnede og to Afdelinger for private Politifager. Hvor vigtigt dette er, vil det høitærede Thing kunne tænke sig, naar jeg tillader mig at bemærke, at 7 à 800 private Politifager aarligen modtage deres Afgjørelse ved den nuværende Kriminal- og Politiret. Landstthinget androg endvidere paa — det var i alt Fald et Punkt, hvorpaa Opmærksomheden særligen blev henledet, at Loven burde stille Justitiarius saaledes, at den gav ham større Naadighed over de Kræfter, der vare lagte under ham. Ogsaa i denne Henseende gjør det nuværende Udkast Tyldest — jeg henviser til § 1 i Slutningen, hvorefter Justitiarius skal have Magt til at foretage